

til at betale disse Stoffer noget dyrere end hidtil. Dertil vil jeg imidlertid svare, at jeg synes ikke, at dette er en Betragtning, som kan have stor Betydning, thi naar Haandværksfolk eller Næringsdrivende bruge Giftstoffer i deres Haandværk eller Næring, saa kan det dog vel ikke for dem være nogen betydelig Hindring, at de maa kjøbe saa Meget deraf, som udkræves til Handel dermed en gros, og hvis de bruge saa overmaade Lidt af Giftene, at de ikke kunne staa sig ved paa eengang at kjøbe for 40 Kr. af det Stof, som de bruge i deres Næring, saa antager jeg rigtignok, at den Prisforhiøielse, som der kan være Tale om vilde følge af Apothekernes Eneret til at handle dermed, ikke vil have nogen Betydning for dem. Det blev bemærket, at det ikke var hensigtsmæssigt i Lovens selv at opregne de forskjellige Stoffer, dels de egentlige Gifte, som omtales i § 1, dels de farlige Stoffer, som omtales i § 17, især naar man dog maatte i en anden Paragraf give Ministeriet Myndighed til ved Anordning at udvide denne Fortegnelse, og det blev yttret, at det i saa Henseende vilde være at foretrække ganske at overlade til Administrationen til enhver Tid at angive og berigtige Listen over disse Stoffer. Jeg kan dertil svare, at det jo selvfølgelig heller ikke vil møde nogen Modstand fra min Side, hvis man ønsker at gaa denne Vej; men jeg kan dog ikke tro Andet, end at det neppe vil vinde almindeligt Bifald, thi jeg tror, at det for de Handlende og Næringsdrivende har en saa betydelig Interesse at vide, hvad der skal gaa ind under den ene af Lovens Kategorier, hvad der skal ind under den anden, og hvad der skal ligge helt udenfor, at det ingenlunde er uvigtigt for dem, at Hovedgjensstandene ere fastslaaede ved Lov. Vel er det saa, at man ikke kan gjøre saadanne Fortegnelser udtømmende, fordi Kemien daglig gjør nye Opdagelser eller ialtfald udfinder nye Forbindelser; men det vil dog ikke kunne være Andet, end at der med Hensyn til de i Livet hyppigst forekommende Stoffer i Loven maa tages en Bestemmelse. Selv om den Afgang til at supplere Lovens Bestemmelser, som § 18 indeholder, bibeholdes, kan man paa ingen Maade sige, at der i Grunden Intet er sagt i §§ 1 og 17, der jo give Afgjørelsen med Hensyn til de vigtigste Gjenstande. Derfor er jeg tilbøielig til at tro, at man dog alligevel ved nærmere Overveielse vistnok vil komme til det Resultat, at man neppe vil overlade Administrationen uden Videre Raadighed over dette. Der blev dernæst af en æret Læser gjort nogle Bemærkninger med Hensyn til Bestemmelsen i § 6. Disse Bemærkninger, tror jeg, for en Del hvile paa en Misforstaaelse, idet det jo ikke er Mening med denne Paragraf, at en Dyrslæge, hver Gang han rekvirerer Arsenik til Kreaturvask, skal forevise Apothekeren sit Gramensbevis og give ham en Gjenpart af sit Navns Underskrift. Det maa være ulstrækeligt, at han een Gang har gjort det,

saa at Apothekeren har faaet Leilighed til at forvise sig om, at han er en autoriseret Dyrslæge, og hvorledes han skriver sit Navn, for at vide, at Rekviritionen virkelig hidrører fra ham. Det synes mig ikke kan betragtes som en Besvørlighed, der har Noget at betyde, at Dyrslægen paa denne Maade maa legitimere sig og gjøre sig bekendt for den Apotheker, som bor saa nær ved hans Virkekreds, at der kan være Tale om, at han vil forskrive Noget fra ham. Man kan her ikke bruge en Sammenligning med Lægerne, thi Lægerne staa i en ganske anderledes stadig Forbindelse med Apothekerne, end Dyrslægerne gjøre, som jo ikke have en saadan stadig Forbindelse med dem. Dernæst blev der gjort en Bemærkning, og den berørte naturligvis et meget vigtigt Punkt, af den samme ærede Læser imod en Bestemmelse i Loven, hvorefter den nu Suitsministeriet tilkomende Myndighed til at give Andre end Dyrslæger Tilladelse til at udføre Kreaturvask opretholdes. Det ærede Medlem mente, at det var urigtigt, at det burde man stryge og holde paa, at ingen Andre end Dyrslæger maatte befatte sig med Kreaturvask, thi først saa vilde man faae tilstrækkelig Garanti. Jeg skal gjerne indrømme, at det jo naturligvis med Hensyn til Garantien vilde være det Bedste, og det var derfor ogsaa Regjeringens oprindelige Forslag; men i det andet Thing blev det med Styrke gjort gjældende, at det vilde være et altfor stort Besvær for Besøllingen, og at det var nødvendigt at gjøre den Indrømmelse til den praktiske Fornødenhed, at Afdelingen for Andre end Dyrslæger til at udøve Kreaturvask blev opretholdt under den samme Garanti som hidtil. Jeg skulde naturligvis ikke have Noget imod — men jeg vil tilføie, at jeg vilde blive meget overrasket — dersom dette Thing slettede denne Bestemmelse ud, thi fra Sundhedspolitiets Standpunkt vil det naturligvis være en Forbød, om kun Dyrslæger vare berettigede til at befatte sig dermed; men, som sagt, det tror jeg ikke vil ske. Hvad det angaar, at den Mand, der saaledes faar en Tilladelse, skal forevise Tilladelsen for Apothekeren, naar han rekvirerer Gift og Arsenik, forstaar jeg ikke, at man kan indvende Noget derimod, eller hvorledes det skulde kunne være at gaa Dyrslægerens Væge for nær. Det er jo en ganske simpel og nødvendig Kontrolforanstaltning, at naar en saadan Mand vil rekvirere Arsenik, maa han legitimere sig som den, der er berettiget dertil. Hans Bevis legitimerer ham jo ikke til Andet end til det, men forresten ikke til at udøve Dyrslægepraxis, saa det forekommer mig at være en ganske naturlig Kontrolforanstaltning. Det blev fremhævet af den næstsidste ærede Læser, at det skulde være en i konstitutionel Henseende betænkkelig Sag, at Lovene bestemte, at der skulde kunne gjøres Forandringer i deres Bestemmelser ved Anordning. Jeg indser i Grunden ikke, hvorfor det netop skulde være en i